

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **BOHEMIA BIKE a. s.**, se sídlem Pujmanové 1753/10a, Praha 4, zastoupena Mgr. Lukášem Kučerou, advokátem se sídlem Lipenská 869/17, České Budějovice, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Gorazdova 1969/24, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 11. 2025, č. j. 61 A 24/2023-113,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě **3 dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Česká obchodní inspekce, Inspektorát Jihočeský a Vysočina (dále „prvostupňový orgán“) zahájil v provozovně žalobkyně kontrolu zaměřenou mj. na dodržování právních předpisů v oblasti technických požadavků na výrobky. Na základě kontrolních zjištění následně prvostupňový orgán uložil žalobkyni ve správním řízení za celkem šest přestupků pokutu v úhrnné výši 400 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaná zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Proti rozhodnutí žalované se žalobkyně bránila správní žalobou. Krajský soud v Českých Budějovicích žalobu posoudil zčásti jako důvodnou, a proto rozsudkem ze dne 28. 8. 2024, č. j. 61 A 24/2023-72, rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil jí k dalšímu řízení. Ke kasační stížnosti žalované však Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 28. 7. 2025, č. j. 1 As 215/2024-35, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud následně rozsudkem uvedeným v záhlaví žalobu v celém rozsahu zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tvrdí, že musela uhradit uloženou pokutu v úhrnné výši 400 000 Kč již v minulosti po nabytí právní moci rozhodnutí žalované. Poté, co krajský soud rozhodnutí žalované zrušil, jí byla tato částka vrácena. Nyní ji však žalovaná, v návaznosti na zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu, opětovně vyzvala k zaplacení pokuty. Stěžovatelka považuje za neúčelné, aby v rámci probíhajícího řízení docházelo k opakovanému převádění takto vysoké finanční částky tam a zpět, s tím, že v případě jejího úspěchu ve věci by jí musely být prostředky znovu vráceny. Má za to, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem a nikomu jím nevznikne újma, zatímco opakované placení a vrácení částky jí působí zbytečné komplikace.

[4] Žalovaná ve svém vyjádření k návrhu uvedla, že povinnost uhradit pokutu je ze své podstaty vždy spojena s majetkovou újmou, čímž je naplněn represivní účel sankce. Konstatovala, že uložená pokuta ve výši 400 000 Kč odpovídá závažnosti spáchaných přestupků. Zároveň se žalovaná při jejím ukládání zabývala tím, zda není pro stěžovatelku likvidační. Důvody uváděné stěžovatelkou nepovažuje žalovaná za relevantní. Skutečnost, že stěžovatelce byla v minulosti pokuta vrácena, podle žalované nedokládá, že by opětovná úhrada této částky způsobila stěžovatelce neúměrnou újmu. Navrhla proto, aby soud návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 a 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit (např. usnesení NSS ze dne 25. 4. 2022, č. j. 8 Azs 71/2022-25).

[6] Břemeno tvrdit a osvědčit naplnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku tíží jeho navrhovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 9 usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, „[k]asační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“. Úkolem navrhovatele je tak předložit dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlit, v čem tato újma spočívá, a uvést její rozsah. Tvrzení, kterými navrhovatel odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, pak musí rovněž řádně doložit (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní. Přiznání odkladného účinku má

pokračování

místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad obecným požadavkem právní jistoty opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Pouhá skutečnost, že splnění pravomocně uložené povinnosti bude pro stěžovatele představovat újmu, sama o sobě nepředstavuje důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bod 5).

[7] Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci dospěl k závěru, že stěžovatelka výše popsané břemeno neunesla. Její tvrzení o hrozící újmě nebylo dostatečně konkrétní. Stěžovatelka v návrhu pouze poukazovala na neúčelnost opakovaných převodů peněžních prostředků v případě, že by s kasační stížností uspěla. To, že je adresát pravomocného rozhodnutí ukládajícího peněžitou sankci povinen stanovenou částku uhradit, popřípadě že tato částka může být vymáhána, je však obecnou vlastností všech takových rozhodnutí (např. usnesení NSS ze dne 20. 11. 2024, č. j. 2 As 227/2024-51, bod 8). Samotná skutečnost, že splnění této povinnosti představuje pro stěžovatelku určitou zátěž či komplikaci spojenou s převody financí, sama o sobě nepředstavuje důvod pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka nevysvětlila, proč by v jejím případě mělo uhrazení částky 400 000 Kč představovat významnou újmu, ani soudu nepřiblížila své majetkové poměry či jiné okolnosti, které by v nynějším případě odůvodňovaly odchylku od obecného pravidla, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud podotýká, že újmu spočívající v nutnosti uhradit částku 400 000 Kč nelze bez dalšího považovat za nevratnou ve smyslu výše uvedené judikatury, neboť v případě úspěchu stěžovatelky ve věci jí může být tato částka poměrně snadno vrácena. Ostatně sama stěžovatelka v návrhu uvedla, že v předchozí fázi řízení jí již jednou uhrazená pokuta byla po zrušujícím rozsudku vrácena.

[8] Stěžovatelka nenaplnila základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Z tohoto důvodu se již Nejvyšší správní soud nezabýval naplněním další podmínky týkající se rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tímto usnesením nicméně nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32], přičemž poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1

QR Platba

citovaného zákona). Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[11] Soudní poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1070426625**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

K výroku II.:

Nebude-li soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

V Brně dne 19. ledna 2026

Milan Podhrázký
předseda senátu